

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1975/2020
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈТ Интернационал а.д. Сента, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Миљановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1299/19 од 30.09.2019. године, на седници већа одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1299/19 од 30.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1299/19 од 30.09.2019. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Шиду П 151/17 од 12.02.2018. године, у ставу првом изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда Сремској Митровици, Судска јединица у Шиду Ив 22404/10 од 17.01.2013. године којим је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга плати износ од 464.609,48 динара са законском затезном каматом од 30.11.2017. године до исплате. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца на име законске затезне камате на досуђени износ за период од 14.11.2008. године до 30.11.2017. године. У ставу трећем изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 256.283,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде.

Допунском пресудом истог суда П 151/2017 од 30.01.2019. године одбијен је тужбени захтев да се одржи на снази решење о извршењу Основног суда Сремској Митровици, Судска јединица у Шиду Ив 22404/10 од 17.01.2013. године у висини преко досуђеног износа од 157.355,27 динара са припадајућом законском затезном каматом од 30.11.2017. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1299/19 од 30.09.2019. године, у ставу првом изреке, жалба тужиоца се усваја и допунска пресуда Основног суда у Шиду П 151/17 од 30.01.2019. године се укида. У ставу другом изреке жалба тужиоца се усваја, а жалба туженог се делимично усваја и делимично одбија, па се првостепена пресуда Основног суда у Шиду П 151/17 од 12.02.2018. године : а) преиначује тако што

се укида решење о извршењу Основног суда Сремској Митровици, Судска јединица у Шиду Ив 22404/10 од 17.01.2013. године у целости; б) потврђује у усвајајућем делу за главни дуг у износу од 464.609,48 динара и законску затезну камату од 30.11.2017. године до исплате; в) преиначује у одбијајућем делу за законску затезну камату тако што се обавезује тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на досуђени износ за период од 14.11.2008. године до 29.11.2017. године. У ставу трећем изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 56.184,00 динара, а у ставу четвртом изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Допунским решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 1299/19 од 14.11.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Шиду 151/17 од 12.02.2018. године у погледу одлуке о парничним трошковима, па је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 293.313,29 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се његова ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране одредбе закона, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној.

Предмет спора је исплата дуга. Закљученим уговором тужени се обавезао да произведе и испоручи тужиоцу утврђене количине дувана, док се тужилац обавезао да туженом по одбитку свих улагања у туженог плати преостали део цене за дуван. По учињеном пресеку стања тужилац је утврдио да му тужени дугује износ од 464.609,48 динара за 2007. и 2008. годину, будући да вредност аванса, семена, репроматеријала, сушање и других улагања превазилази вредност накнаде за испоручени дуван. Тужени је потписао обрачунски лист бр. .../... за 2017. годину и бр. .../... за 2018. годину у којима је констатована количина дувана коју је испоручио тужиоцу, као и цена репроматеријала који је испоручен туженом. Правноснажном пресудом у овом спору тужени је обавезан да плати тужиоцу наведени износ, као и законску затезну камату од 14.11.2008. године до исплате.

Полазећи од садржине тражене правне заштите, начина пресуђења и датог образложења, ревизијски суд налази да у конкретној парници не постоје питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке којима је на другачији

начин одлучено у парницама заснованим на истом или битно сличном чињенично-правном основу, нити је на постојање таквих одлука у садржини указано због чега нема потребе за уједначавањем судске праксе. Суштински, тужени указује на чињенично-правне појединости конкретног спора које не оправдавају одлучивање о ревизији по било ком основу таксативно наведеном у члану 404. ставу 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да није дозвољена.

Предмет спора је исплата дуга. Тужба је поднета дана 02.06.2010. године, а коначно је уређена дана 16.01.2018. године. Вредност предмета спора износи 464.609,48 динара или 4.537,00 евра.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде испод прописаног цензуса из одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, то следи да ревизија туженог није дозвољена.

Преиначење првостепене одлуке у жалбеном поступку није од утицаја на дозвољеност ревизије, имајући у виду да је првостепена одлука преиначена само у погледу затезне камате, а што не може бити од значаја у смислу члана 28. Закона о парничном поступку.

Сходно наведеном, применом члана 413. истог закона одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић